

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

22 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nicolae Gordilă și Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Nenița Jan Ivan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 iunie 2013 și sentinței Judecătoriei Soroca din 17 decembrie 2012, în propria cauză penală,

Nenița Jan Ivan, născut la 13 mai 1973, originar or. Edineț,
domiciliat or. Soroca, str. V. Stroescu 34.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 24.09.2012-17.12.2012
2. în instanța de apel: 03.05.2013-12.06.2013
3. în instanța de recurs: 23.10.2013-22.01.2014

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 17 decembrie 2012, Nenița Jan Ivan, a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, cu aplicarea art. 82 alin. (1) Cod penal, la 4 ani închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip închis.

În baza art. 85 Cod penal, a fost adăugată parțial, partea neexecutată a pedepsei, numită prin încheierea judecătorului de instrucție a Judecătoriei Rezina din 14.08.2012, stabilindu-i pedeapsa definitivă 4 ani 6 luni închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței, Nenița J.I., la 03 septembrie 2012, în jurul orei 19.00 deplasîndu-se pe acostament în preajma stației de autobuze, ce se află lângă Penitenciarul nr. 6 din or. Soroca și intenționat cu scop de profit, în mod deschis a smuls din mîna lui Văluță Vladimir, care se afla în stație, telefonul mobil de model „Nokia 6100”, la prețul de 600 lei, în care se afla instalată cartela SIM 067373595, după ce a dispărut de la fața locului, cauzîndu-i părții vătămate daună considerabilă, în sumă de 600 lei.

3. Sentința a fost contestată cu apel de către inculpat, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri cu stabilirea unei pedepse neprivative de libertate, invocînd că i-a fost numită o pedeapsă prea dură, fără a fi luat în considerație faptul, că a colaborat cu organul de urmărire penală, a recunoscut vina, partea vătămată nu are pretenții față de el, starea sănătății sale este

gravă, deoarece este bolnav de tuberculoză și nu-i permite starea sănătății, de a ispăși pedeapsa cu închisoare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 iunie 2013, a fost respins apelul, ca depus peste termen și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că inculpatului i-a fost înmînată copia sentinței redactate la 17.12.2012, fapt confirmat prin semnătura acestuia pe recipisa de primire (f.d. 127). Conform procesului verbal al ședinței de judecată din 17.12.2012, sentința a fost pronunțată în prezența inculpatului și a avocatului său Olșanski A. și le-a fost înmînată copia sentinței fiecăruia, în sala ședinței de judecată. Însă, inculpatul a depus apel la data 28.03.2013, adică peste termenii stabiliți la art. 402, 403 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a conchis că inculpatul, a primit copia sentinței redactate, nu a contestat-o în termenul stabilit de lege și nu a invocat motive întemeiate privind imposibilitatea contestării sentinței și nu se întrevede temei legal pentru repunerea apelului în termen.

6. Hotărârile adoptate pe caz sînt atacate cu recurs ordinar de către inculpat, prin care solicită casarea acestora cu rejudecarea cauzei și stabilirea unei pedepse mai blînde, invocînd că a recunoscut vina și este bolnav de tuberculoză.

7. Verificînd argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs, menționează că, reieșind din prevederile art. 401 Cod de procedură penală, coroborat cu art. 402 Cod de procedură penală, inculpatul este în drept să declare apel, atît în latura penală cît și în cea civilă, în termen de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale.

Totodată, Colegiul remarcă că, în conformitate cu art. 230 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. Iar potrivit doctrinei și practicii judiciare, la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Astfel, Colegiul penal consideră că, instanța de apel just a constatat că sentința a fost pronunțată în prezența inculpatului și avocatului său Olșanski A., și a fost înmînată acestora la 17 decembrie 2012, ce se confirmă prin dovezile de primire, anexate la materialele cauzei (f.d. 127,128). Însă, inculpatul a depus apel, abia la data de 27 martie 2013, adică peste termenul de 15 zile, prevăzut de lege.

Astfel, Colegiul penal atestă că, respingerea apelului ca depus peste termen echivalează cu nerezolvarea fondului prin neutilizarea acestei căi de atac-apelul, iar sentința a devenit definitivă.

Prin urmare, instanța de recurs reține că, în conformitate cu art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele indicate în art. 401 nu au folosit calea apelului ori au retras apelul, dacă legea prevede această cale de atac.

În asemenea condiții, Colegiul conchide că, recursul ordinar declarat de inculpatul Nenița J.I., este inadmisibil ca vădit neîntemeiat, deoarece nu a utilizat calea ordinară de atac – apelul.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul **Nenița Jan Ivan**, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 iunie 2013 și sentinței Judecătoriai Soroca din 17 decembrie 2012, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 22 ianuarie 2014.

Președinte:	(semnătură)	Petru Ursache
Judecători:	(semnătură)	Nicolae Gordilă
	(semnătură)	Vladimir Timofti

**Copia corespunde originalului
Judecător:**

Nicolae Gordilă